

*“Als een kind zal Hij steeds komen,  
ongewapend, zonder macht.  
Sterke God, ontledigd kwetsbaar,  
open handen zijn zijn kracht.”  
J. Yperman.*

*Binnenkort vieren wij Kerstmis, de geboorte van onze Heer... het lijkt zo vanzelfsprekend, maar is het dat wel? God, die mens wordt, een kwetsbare mens, een Kind! Het is een mysterie, een wonder dat onze verwondering wil wekken, onze liefde, onze menslievendheid.*

*In deze tijd van voorbereiding en verwachtend uitzien, blikken wij ook dankbaar terug naar wat ons de voorbije maanden geschonken werd. Zoals ieder jaar laten wij u graag hierin delen.*

*Nog tijdens de advent van vorig jaar, kregen wij een nieuwe zus erbij, tot grote vreugde van ons allen! Op 8 december, feest van O.L.Vrouw, mochten wij zr. Elisabeth, 23 jaar, van harte welkom heten. Enkele maanden na haar inkleding bij onze zusters te Hasselt, besloot zij om hier haar vorming en leven als claris verder te zetten. Bij gevolg zijn er nu twee “wittekappen” en beiden, zr. M. Clara en zr. Elisabeth, volgen gedurende één jaar twee dagen per week G.N.W.: gemeenschappelijke noviciaatswerking, samen met zr. Caroline, hun vormingsverantwoordelijke, te Tongerlo.*

*Naast de twee jongste zusters zetten wij ook graag onze twee oudste zusters in de kijker! Onze zr. Madeleine, op 23 juli 95 jaar geworden, vierde enkele maanden nadien 75 jaar kloosterleven! Met grote dankbaarheid en vreugde zetten wij haar in de bloemen. Zr. Francine, die haar elke dag met toewijding verzorgt, bracht zr. Madeleine in de rolwagen naar beneden en ze deed mee gelijk ze kon, met haar tevreden glimlach. Een stralende glimlach, nog stralender dan anders, sierde ook onze zr. Remacla op haar 90° verjaardag. Diegenen die haar kennen, vooral haar zusters, weten dat dankzij haar altijd de zon in huis schijnt.*

*Wij hopen van hun beider glimlach en tevreden-zijn nog lang te mogen genieten. Van diezelfde taaie en tedere trouw getuigt ook onze E.H. pastoor Engelbos! Na de feestelijkheden in de parochie vierde hij met ons de Eucharistie in dank voor de 60 jaren dat hij als priester de Heer mocht dienen. Met het enthousiasme en het vuur van iemand die door de liefde is gelouterd, vertelde hij ons over zijn priesterleven vanaf het begin. Wij werden door zijn verhaal en door zijn pittige humor bewogen. Tot slot vierden we nog het 30 jaar huwelijksjubileum van de ouders van zr. M. Clara. Samen met ons, hun familie- en vriendenkring, hebben zij dit feestelijk herdacht in onze kapel. “Zing Alleluia voor de Heer!” klonk het vol vreugde. Nog eens van harte proficiat voor alle feestelingen.*

*Vreugde gaat vaak gepaard met pijn. Pijn was er om het afscheid van mensen die ons zo dierbaar zijn, in het bijzonder van zr. Elisa, tweelingszus van zr. Teresia en van Odilia, zus van zr. Marie-Josée. Beiden hebben hun ziekte zo moedig gedragen. Zr. Elisa, 72 jaar, was Franciscane van Maria en jarenlang missionaris te Zaïre. In stille overgave heeft zij op 9 juni haar leven terug gegeven in de handen van de Heer. Odilia, 56 jaar, was een blijde en diep-gelovige vrouw met een sterke levensmoed. Op 13 september is zij van ons heengegaan met de eenvoud die haar zo eigen was. In het geloof dat beiden thuisgekomen zijn, doen wij stil voort, want dat was hun diepste wens.*

*Er werd duchtig gewerkt o.a. aan de vernieuwing van onze hostiebakkerij. Op 18 februari was zij volledig klaar om opnieuw van start te gaan met drie bakijzers, een nieuwe mixer en dampkast. De oude boormachine doet het nog altijd goed. De drie jongste zusters kunnen hierin volop hun energie kwijt. Wij zijn blij dit werk na vier jaar opnieuw te mogen opnemen, want het past bij onze levenswijze. Via deze weg willen wij dan ook nog eens de vele mensen danken, die dit door hun financiële steun mee mogelijk gemaakt hebben. Gewerkt moest er ook worden op 14 september... en dan nog wel op nuchtere maag. Voor we goed wakker waren, klonk het al door heel het klooster: water! Je kon het water horen stromen in de liftkoker. In de kelder kwam het overtollige water uit de muren gespoten. Op zulke momenten voel je pas goed wat het is om met twintig zusters samen te wonen. Emmers werden volgeschept en doorgegeven, tot er hulp kwam. De attentie van onze zusters te Eeklo heeft ons blij verrast. Via een telefoontje lieten zij ons weten dat er nog plaats voor ons was, in geval we natte voeten zouden krijgen... maar zover is het niet gekomen.*

*Het doet deugd om zo als zusters voor mekaar te zorgen en ook om elkaar regelmatig te ontmoeten. Dat deden we op de clarissendag, die een jaarlijkse traditie is geworden. We waren met een honderdtal en onze zusters van Genk hebben zich geen moeite gespaard om ons gastvrij te ontvangen in hun klooster, dat*

wij vanbinnen en vanbuiten te zien kregen. Tijdens de Eucharistieviering, voorgedaan door pater Verhelst ofm. provinciaal, sprak pater Pol ofm. ons bemoedigend toe en spoorde ons aan om God te loven en te prijzen in het liefhebben van onze medezusters. Een zeer praktische raad dus, zeker voor ons, die dag in dag uit dicht bij elkaar leven. Een feestelijke maaltijd werd ons bereid en aangeboden door milde weldoeners. Daarna brachten wij een bezoek aan de Byzantijnse kerk en de Turkse moskee waar we zeer hartelijk ontvangen werden en uitleg kregen over de godsdienst van deze gemeenschappen. Het werd een blijde en verrijkende dag en we zijn akkoord: voor herhaling vatbaar.

De oversten van onze federatie waren ook enkele dagen samen voor het zesjaarlijks keuzekapittel van de federale raad. Onze zr. Karien werd voor de eerste keer tot raadslid gekozen. Zr. Benedicta is presidente gebleven evenals pater Pol onze assistent. Een teken dat zij hun werk graag en goed doen.

Tussendoor willen wij u even laten nagenieten van de zoemende, zwarte wolk, die op een zonnige middag boven onze tuin hing en in een mum van tijd achter een dikke struik verdween. Voor we buiten waren, kwamen ons reeds enkele vriendelijke bijen tegemoet om hun aankomst te melden. Hun werkmakkers en koninginnen hadden zich in twee dikke trossen neergeveild. Anderen waren al op verkenningstocht in het slot. Zij hebben de excursie niet overleefd. Al vlug kwam de brandweer ons ter hulp, helemaal ingepakt en van dichtbij geassisteerd door een paar zusters in keukenschort of habijt! Tegen de avond waren de meeste bietjes geborgen. Zij gingen naar een nieuwe eigenaar en wij konden op twee oren slapen.

De dag nadien waren de oversten van de vrouwelijke contemplatieven in ons bisdom bij ons te gast, samen met Mgr. Hoogmartens, E.H. Jehaes ofm., onze visitator en E.H. Boonen, vicaris van de religieuzen. Zij hadden een goed en open gesprek met elkaar. Het was de eerste keer dat wij onze nieuwe bisschop in onze gemeenschap mochten verwelkomen. We vierden samen de Eucharistie met het middaggebed. De bisschop toonde veel interesse voor ons leven en voor de zusters in't bijzonder. Met aandacht luisterde hij naar ieders verhaal. Na het middagmaal nam hij afscheid met een tevreden glimlach en een bemoedigend woord, ook voor de jonge mensen in ons midden.

De Vlaamse zusters in vorming komen nog regelmatig samen voor lesdagen, telkens in één van onze kloosters, maar ook voor het Franciscaans treffen met hun Nederlandse zusters en broeders. Zij vormen nu een groep van rond de dertig en verdiepen zich drie keer per jaar in de Franciscaanse spiritualiteit. Maar de ontmoeting met broeders en zusters bleef dit jaar echter niet beperkt tot onze franciscaanse familie. Voor het eerst werd er een dag georganiseerd voor de jonge religieuzen van Vlaanderen. Ze waren met zo'n 130 samen te Gent, uit vele verschillende ordes en congregaties. Abt P. Standaert osb. sprak er over "Godgewijd leven vandaag en morgen." Ook de hogere oversten en vormingsverantwoordelijken waren er in de namiddag aanwezig. Zo groeide de idee om de jonge religieuzen ook te laten deelnemen aan het colloquium over het religieuze leven, op 6 en 7 november. Onze zr. Carmen nam aan beide deel. 250 religieuzen en ook leken kwamen samen om na te denken over de kern van het religieuze leven. Zo groeit de openheid naar mekaar toe.

Alles bij mekaar genomen was het een "gewoon" jaar en de gewone dagen zijn vaak nog de schoonste. Dat mogen wij zeggen dankzij de vele, vele mensen die ons dag na dag weldoen en op wie wij mogen rekenen. De verrijkende contacten met mensen, mensen in nood, mensen die ons iets over hun leven en werken komen vertellen, de vele jonge mensen die ons in groep komen opzoeken om iets over ons leven te vernemen, onze zusters en broeders, familieleden en vrienden en allen die ons meedragen in hun hart en gebed, zij maken ons leven tot een feest.

Met u allen blijven wij verbonden in onze dagelijkse ontmoeting met de Heer. Moge zijn menslievendheid, zijn liefde, vreugde en vrede diep in ons hart weerklank vinden. Moge Hij u zegenen en sterken in het komende Kerstfeest en het nieuwe jaar. Met genegen groeten,

*Zalig kerstfeest en gelukkig nieuwjaar!*

Zusters Clarissen  
Diesterstraat 66  
3800 ST-TRUIDEN

*“Toen de volheid van de tijd gekomen was,  
heeft God zijn Zoon gezonden  
geboren uit een vrouw.” (Gal.4,4)*

*Deze adventstijd biedt ons de gelegenheid om met een stil en dankbaar hart toe te leven naar het grote jubeljaar 2000. “Het woord ‘jubeljaar’ roept vreugde op: niet alleen innerlijke vreugde, maar ook uiterlijk zichtbare vreugde. De komst van God wordt zichtbaar, hoorbaar, tastbaar.”*

*Graag komen wij even bij u binnen met enkele bijzondere gebeurtenissen en herinneringen uit dit laatste jaar van de 20<sup>e</sup> eeuw.*

*Nog net voor de eeuwwisseling, is er in onze gemeenschap ook een wisseling gebeurd. Na 12 jaar trouwe dienst als abdis, heeft zr.Karien dit ambt uit handen gegeven. En op het keuzekapittel eind oktober, hebben wij zr.Mariette tot onze nieuwe abdis verkozen en aangesteld. Zij heeft van harte aanvaard om ons de komende drie jaar voor te gaan in liefde en ze wordt hierin bijgestaan door zr.Karien, die tot vicares gekozen is en door de raad, die een verjongingskuur ondergaan heeft met zr.Carmen erbij. Beiden, zr. Mariette en zr. Karien, hebben wij met dank en luister gevierd...en God zag dat het goed was!*

*Verkiezingen waren er ook in ons land en binnenkort in de gemeenten. Of het bescheiden bezoek van onze burgemeester L. Vandenhove daar iets mee te maken had...? Op 25 maart mochten wij hem, samen met pater H. Hanssen ofm en met Mr.T. Leemans, van harte verwelkomen. De wederzijdse uitwisseling deed ons even alle verkiezingen vergeten. En het moet wel zijn dat de burgemeester zich goed voelde in ons midden, want het bleef niet bij dit ene bezoek. Op zijn beurt kwam hij ons uitnodigen voor een receptie op het stadhuis. En hij had ook nog een gegronde reden nl. de opening van de tentoonstelling “Dochters van stilte” over het clarissenleven vroeger en nu. Op 10 september trokken wij, “dochteren van stilte” dan naar het stadhuis van Sint-Truiden, samen met onze familieleden, met zr.Benedicta, presidente van de federatie, en pater Pol Swinnen ofm, assistent van de Vlaamse clarissen, want ook zij waren uitgenodigd. Wij werden er hartelijk ontvangen door een fiere burgemeester en een vertegenwoordiging van het stadsbestuur. Daarna ging onze uitzonderlijke “excursie” naar het minderbroedersmuseum, waar nog een aantal genodigden ons opwachtten. Na enkele toespraken mochten de “dochteren van stilte” als eersten de boeiende tentoonstelling bezichtigen en daarna genieten van een uitgebreide receptie en deugddoende ontmoetingen!*

*Ook onze medezusters en -broeders uit andere kloosters kwamen in de loop van de volgende maand de tentoonstelling bekijken. Velen hebben er immers aan meegewerkt. En het was de moeite waard!*

*We kregen niet alleen bezoek van onze burgervader, maar ook van onze geestelijke vader: Mgr.De Hovre sj, kerkelijk assistent van de contemplatieven. Hij had veel belangstelling voor ons lief en leed. Hij liet ons ook delen in zijn werken en zorgen voor de Kerk van vandaag. Zo dragen we mekaar verder doorheen de dagen die doorweven zijn van gebed.*

*“Dochters van stilte”weten wat gewone dagen zijn en daarom ook wat feesten is! Op 11 augustus, hoogfeest van onze H. Moeder Clara, vierden we de Eucharistie met vele vrienden, ook uit onze parochiefederatie. Na de viering boden we hen een glaasje aan en dat werd in dank aanvaard!*

*Het feest van de H. Franciscus vierden we traditiegetrouw samen met onze medebroeders. Zo werd de verbondenheid met allen weer steviger. We zijn blij met deze band en met de goede samenwerking!*

*Een hoogtepunt in onze parochiefederatie was 9 mei, diakenwijding van Ludo Zeegers, de nonkel van zr.M.Clara. Het werd een echt feest en wij mochten delen in de voorbereiding en in de vreugde. Die vreugde was er ook om de grootouders van zr.M.Clara. In onze kleine kapel vierden wij samen met de familie hun 60<sup>e</sup> huwelijksverjaardag. En zij straalden van diamanten liefde en trouw! “Feesten kunnen belangrijke groeimomenten zijn. De mens neemt er vanuit zijn totaliteit contact met het leven.” We hebben samen het leven gevierd, maar werden ook geconfronteerd met het mysterie van de dood.*

*Op 6 oktober is onze dierbare zr.Madeleine overleden. Haar sterven betekent voor onze gemeenschap een groot verlies. De hoge leeftijd, 96 jaar, maakte haar, zeker in haar laatste jaren, zo weerloos. Juist in die stille aanwezigheid lag een enorme kracht verborgen, zeker zo sterk als in de vele jaren van haar ontembare arbeid en ijver, waarmee ze dag en nacht voor haar zusters en voor haar Heer geleefd heeft. Ze heeft zich gegeven: “altijd, onmiddellijk en met vreugde”. De laatste jaren van haar leven werd zij dag na dag omgeven door onze zr.Remacla. Met haar eenvoudige glimlach heeft ze uren lang in stilte bij zr.Madeleine gezeten.*

*Dit zal ons blijvend herinneren aan de Bron van alle leven. Zr.Francine, die onze zr.Madeleine met zoveel toewijding en genegenheid verzorgd heeft, verloor eerder in het jaar, op 9 juni, haar lieve vader: Mr. Felix Houben (91j.). Ook hij droeg diep in zijn hart een grote liefde, die onder ons en vooral in zijn vrouw en kinderen aanwezig blijft.*

*Samen hebben wij ook afscheid genomen van Mr. Mathieu Jame, schoonbroer van zr.Karien; van Mr.Toine Schaekers, de broer van zr.Gemma; van Mr. Horst Haarmann, grootvader van zr.Carmen en van Mr. William Thomas, stiefvader van zr.Elisabeth. Afscheid nemen doet pijn. Deze pijn samen dragen schenkt troost. Wij hopen en geloven dat zij allen het volle leven genieten.*

*“Hoop doet leven”, en dat wij nog met velen zijn, mochten we weer ervaren op onze jaarlijkse clarissendag, deze keer bij onze zusters te Oostende. De zusters van ‘Zonnelied’ hebben zich geen moeite gespaard om er een mooie ontmoetingsdag van te maken. In de namiddag gingen we op bedevaart naar de St.Godelieveabdij te Gistel: een verkwikking voor jong en oud.*

*Van ‘oud’ gesproken...onze zusters van de derde leeftijd worden ook elk jaar flink in de bloemetjes gezet, want oud worden is een ware levenskunst. Zij leren ons de schoonheid van het grijs. Hun dagelijkse, stille trouw houdt onze gemeenschap wakker en actief, alert en open voor wat er dichtbij en veraf in mensen gebeurt.*

*De jongsten, zr.M.Clara en zr.Elisabeth, volgen dit jaar weer les aan het groot-seminarie van Hasselt. Een degelijke vorming is nodig. En die wordt ook aan alle zusters geboden dankzij regelmatige recollectedagen, leesdagen en sessies.*

*Zr.Elisabeth en zr.Carmen volgden dit jaar ook een cursus PRH: een persoonlijkheidsvorming voor ieder die dicht bij zichzelf, de medemens en God wil komen. Daar biedt ons dagdagelijks leven ook ruimschoots de kans toe!*

*Rest ons nog te vermelden de vele mensen die ons gedurende dit jaar bezochten: 22 groepen van leerlingen, leerlingen en volwassenen, verder nog missionarissen, familieleden, vrienden en vele weldoeners en last but not least, de armen uit onze buurt...en u die met ons meeleeft. Het is een wederzijdse verrijking!*

*U allen wensen wij van harte een vreugdevol Kerstfeest toe.*

*“Kijken met kinderlijke verwondering naar ‘t Kerstekind,  
kan ons inspireren tot een vernieuwde, eenvoudige en  
liefdevolle aandacht voor iedere mens.”*

*En die aandacht en liefde wensen wij u toe voor het nieuwe jaar.*

*In die “toegewijde aandacht” blijven wij met u verbonden.*

*Met genegen groeten,*

*Zalig Kerstfeest en gezegend jubeljaar 2000 !*

*Zusters Clarissen  
Diesterstraat 66  
3800 St-Truiden*

De koning der engelen,  
de Heer van hemel en aarde  
wordt neergelegd in een kribbe.”  
H. Clara

Diepe bewondering voor het Kind in de kribbe tekende het leven van Franciscus en Clara. Verwonderd lieten zij zich raken door hun Heer, die geboren werd in een stal en neergelegd in een voederbak. Wat gaat er door ons hart nu wij uitzien naar de komst van de Heer? Durven wij ook nog een wonder verwachten en er echt naar verlangen? “Het wonder is er!” schreef Reninca “Het wacht slechts op onze bewondering om zich opnieuw te openbaren, om weer bezielend in onze werkelijkheid te treden.” Met elke mens gaat God zijn “weg van wonderen.” Iets van deze weg willen wij weer graag met u delen.

De kerstkribbentocht, georganiseerd door het Davidsfonds, trok vorig jaar ook via onze kapel. Zo konden we meedoen en genieten van de ontmoeting, zang, muziek en bezinning rond het Kerstkind. Een verrijkend en bemoedigend gebeuren en tevens een waardige inzet van het jubeljaar 2000. En gejubeld hebben we dit jaar !

Op 2 februari – Opdracht van de Heer – vierden we vreugdevol en dankbaar de tijdelijke professie van onze jongste zuster Elisabeth, in de beslotenheid van onze gemeenschap, met haar ouders en enkele genodigden. “Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,...” klonk het openingslied en daarmee was meteen de toon gezet van heel de viering. Zr. Elisabeth sprak haar verlangen uit om zich toe te vertrouwen aan de gemeenschap en aan God, het verlangen ook om deze relaties verder uit te bouwen binnen onze levensvorm. Dit verlangen uitte ze concreet in haar professie, die bekrachtigd werd door zr. Mariette en p. Pol ofm. in naam van alle zusters, de franciscaanse orde en heel de kerkgemeenschap. Ondertussen hielden alle aanwezigen hun kaarsje brandend. Het Alleluia en Magnificat klonken blij en krachtig ! We wensten elkaar de VREDE als teken van verbondenheid. De zegen van de H. Clara, gezongen in het nieuwe, gezegende licht van lichtmis, rondde de vesperdienst af. Maar het feesten ging verder ! Om de warme sfeer te behouden, hielden we receptie in onze recreatieplaats. Daar bezongen we, in een “Ode aan Elisabeth”, al haar deugden en ondeugden ! De veelal jonge genodigden zongen duchtig mee. Daar zij al jaren met “Lies” bevriend zijn, konden ze de inhoud van het lied helemaal beamen. Na het afscheid van haar vrienden en familie, ging de feestzitting verder in onze refter, samen met haar ouders en p. Pol. En het was goed zo. We zijn blij met onze jongste zus ! En niet minder met onze oudere zusters, die al jaren kloosterleven doorleefd hebben.

Net vijf maanden later, op 2 juli, vierden zr. Francisca en zr. Emmanuel, onze twee zusters van de buitendienst, hun gouden jubelfeest ! 50 jaar van liefde, trouw en gegevenheid, niet alleen aan onze gemeenschap, maar ook aan de mensen die bij ons komen aanbellen. Vele familieleden en stadsgenoten kwamen delen in de feestvreugde ! P. gardiaan, J. Martens ofm., sprak in zijn homilie een hartig en bemoedigend woord voor ieder én lovend over onze twee feestelingen, die 50 jaar geleden op dezelfde dag zijn ingetreden. Alle gasten voelden zich thuis. Dat bleek des te meer tijdens de receptie en het feestmaal. Onze twee zusters hebben met volle teugen genoten. Ze hebben zich goed laten viëren en dat is een kunst op zich ! Maar daarmee hield het jubelen nog niet op, integendeel !

Op 20 augustus vierde zr. Gemma 60 jaar kloosterleven ! De Eucharistieviering, ook weer voorgegaan door p. J. Martens ofm., was jubelend en ingetogen tegelijk. De hernieuwing van haar professie, die zr. Gemma zo rustig uitsprak, was ontroerend. En weer straalden de zon, het “diamant” en vooral zr. Gemma en haar grote familie- en vriendenkring. Na het feestmaal zorgden onze jongste zusters voor een lachertje en zongen we samen een vreugdelied. Iedereen ging voldaan naar huis, “moe, maar blij en heel tevreden” zoals zr. Gemma het 's avonds zelf zei. 's Anderendaags vierden we naar gewoonte nog de hele dag verder in onze gemeenschap.

En nog waren we niet uitgejubeld, zij het dan meer in stilte, maar daarom niet minder intens en dankbaar om 65 jaar kloosterleven van zr. Remacla, op 8 september. Toen we met onze geschenken al zingend haar kamertje binnentrokken, straalde ze van vreugde, zij die ons en vele mensen dag na dag meedraagt in haar hart.

Tenslotte mochten we ook p. F. Cornelissen ofm., onze dagelijkse voorganger, viëren om zijn 50 jaar priester-zijn. Zijn mooie iconen die onze kapel sierden en de byzantijnse muziek gaven een heel eigen karakter aan de Eucharistieviering. De verrijkende uitwisseling en de koffietafel verstevigden de vriendschap. Zo gaven we uiting aan onze oprechte DANK om zijn trouwe inzet voor onze gemeenschap.

Naast vreugde, werd dit jubeljaar echter ook voor ons getekend door pijn. Eén van onze jongere zusters, Katia Michaux, nam begin maart definitief afstand van onze gemeenschap. Wij wensen haar dan ook het beste toe op haar verdere levensweg en zijn blij om het contact dat er nog is met Katia en haar familie.

In diezelfde maand trof ons het plotse heengaan van zr. Hermine, claris te Kessel-Lo en secretaresse van onze federatie. Zowel voor haar eigen gemeenschap als voor heel de federatie betekent dit een groot verlies, dat we samen in stilte dragen.

Lief en leed samen dragen, schept een warme verbondenheid waaraan wij ieder jaar extra uiting geven in een ontmoetingsdag. Omwille van het jubeljaar werden we tweede pinksterdag uitgenodigd op de bijeenkomst van onze broeders. Dit samenzijn als franciscaanse familie doet telkens deugd ! Dat was ook zo voor het samenzijn met onze medeparochianen, op het feest van de H.Clara. Met de talrijke aanwezigen vierden we uitbundig Eucharistie. Daarna was er gelegenheid om elkaar te ontmoeten bij een hapje en drankje. Het feest van Sint Franciscus vierden we weer samen met onze broeders op de vooravond van 4 oktober, met de transitus en met een feestelijk avondmaal.

Naast al het gejubel werd hier ook hard gewerkt ! Er moesten een paar grote herstellingswerken gebeuren: de oprit, de regenput en de verwarmingsketel werden volledig vernieuwd. Dankzij de milde gaven van familie en vrienden konden we dit verwezenlijken.

Ook aan de opbouw van onze gemeenschap hebben we gewerkt ! De goed voorbereide gebedsvieringen rond het jubeljaar gaven ons hiertoe de nodige kracht en inspiratie. We zijn heel regelmatig samengekomen voor huiskapittels rond enkele confronterende vragen: oa.: Welke zijn de criteria voor een leefbare gemeenschap? Hoe beleven we het Evangelie concreet? Is er voldoende ruimte voor ontspanning? De antwoorden op deze vragen werden daarna nog eens besproken in de jaarlijkse bijeenkomst van de abdisen te Kessel-Lo en door de oversten van alle contemplatieve kloosters van Limburg, samen met de bisschop, bij onze zusters te Genk.

Het jaar dat voor de deur staat is voor ons wéér een jubeljaar: nl. **150 jaar zusters Clarissen te Sint-Truiden**. In voorbereiding van een jubileumboekje dachten we na over onze eigen spiritualiteit: "Hoe beleven en ervaren wij gebed, gemeenschapsleven en werk?". De vergaderingen rond dit jubileum zijn volop bezig, samen met onze medebroeders en het stadsbestuur. De data van de vieringen staan reeds vast: **op 1 juli 2001 met onze familieleden en op 8 juli 2001 met onze vele vrienden, weldoeners en stadsgenoten**. Wie graag komt meevieren, is alvast van harte welkom. We houden u verder op de hoogte.

Dankbaar denken we terug aan het bezoek van burgemeester L. Vandenhove om al de jubilerende zusters te feliciteren en een geschenk van de stad aan te bieden. Ook onze bisschop bracht ons een bezoek op 14 juli. Hij vertelde ons over het leven van Franciscus en Clara met de diepe bezieling die hem eigen is. Hij had oog en oor voor elke zuster in het bijzonder. Weldra mogen we **Mgr. Schruers** weer in ons midden verwelkomen. Hij **zal op Kerstdag voorgaan in de vesperdienst om 15.30u**. Wij nodigen u nu reeds van harte uit !

Dit jaar ontvingen we verschillende groepen voor een gesprek: de parochieassistenten van ons bisdom, de onthaaldienst van Sancta-Maria, onze medebroeders van de vormingsgemeenschap te Eindhoven en de deelnemers aan de abdijweek te Tongerlo. Het waren wederzijds verrijkende ontmoetingen, die we telkens besloten met een gebedsdienst. Ook missionarissen, leerlingen en vormelingen kwamen ons opzoeken. Deze contacten zijn verruimend en vormend.

En vorming blijft nodig, niet alleen voor onze jongste zuster die nog steeds les volgt aan het seminarie en de muziekacademie, maar ook voor alle zusters. Kans tot voortgezette vorming werd ons rijkelijk geboden door: de sessie voor de vrouwelijke contemplatieven, de vormingsdag voor alle Vlaamse religieuzen te Berchem, de vergadering voor oversten en afgevaardigden van de U.V.C., het triduum door vic. J. Janssen, onze retraite door vic. J. Boonen begeleid, de brieven van zr. Benedicta rond vergeving en spiritualiteit, de wereldgebedsdagen, en vooral het met elkaar leven in gemeenschap, in dagelijkse stille trouw.

Zo trekken we verder, in verbondenheid met u, het nieuwe jaar in, dankbaar om uw zorgen en diensten aan onze gemeenschap. Telkens ervaren wij dat we beroep mogen doen op uw meeleven en meebidden en dat is voor ons een grote steun ! "God zal ons verder dragen, telkens weer van jaar tot jaar.

Zo verlopen onze dagen sterk verbonden met elkaar."

Met genegen groeten,

**Zalig Kerstfeest en een gezegend nieuw jaar 2001 !**

Zusters Clarissen  
Diesterstraat 66  
3800 St-Truiden

